

EGY MOLDAI CSÁNGÓ HAGYOMÁNYŐRZŐ EMLÉKÉRE

Tragikus balesetet szenvedett Antal Vajda János, a forrófalvi FŐNIX Hagyományörző Egyesület vezetője. Életmentő agyműtétet követően szervezete nyolc napig tartotta életben... Éppen a forrófalvaikkal való jövő tavaszi találkozás lehetősége járt eszemben, amikor a

Antal Vajda János

közösségi hálón Csángó Bognár Tibor rövid bejegyzésére bukkantam. A megdöbbentő hír mindnyájunkat lesújtott, akik nemcsak ismertük, de akik számára a vele való kapcsolat, a közös cselekvő gondolkodás, az övéiről való önzetlen gondoskodás, a testvérré forrott barátság életünk részévé vált.

A Sors kegyelméből Antal Vajda Jánossal a Moldvai Csángómagyarokért Egyesület keresztszülő programja hozott össze bennünket, amikor 2013-ban – az általa mentorált s akkor 5. osztályos – Butac Lídia Rita fogadott keresztszülője lettem. Énekes-táncos embereivel, asszonyaival, leányaival – kárpát-medencei barangolósaikat megszakítva – két alkalommal jártak Zemplénben, hogy a moldvai csángó kultúra hagyományaival a sátoraljaújhelyi, széphalmi, bodroghalmi, füzerradványi közönséget felejthetetlen élményben részesítsék. Magyartanárként felelősséget érzett a szegény sorsú csángó gyermekekért, s az énekekben, táncban, mesemondásban valamilyen fokú tehetséget felmutató fiatalokat fáradhatatlan lelkesedéssel hozta a Széptan Alapítvány Kárpát-medencei Verbunkos Tehetséggondozó Táborába. A szakmai munka időközben a zeneiskolai tanárok adomány gyűjtésével bővült, s a zsákokba gyűjtött ruhák, cipők János által három alkalommal is az autóbusz

Butac Lídia Rita

hátuljában szállítva jutottak el a rászorulókhöz. De Sátoraljaújhelyen Benke Pál somoskai hagyományörző-, valamint Vojtonovszki Sándor társaságában zsűrizett a Lukin László népdaléneklési versenyen is. És szívbéli szavakkal köszöntött azon a Lavotta-duó hangversenyen, amely 65. születésnapom alkalmából hangzott el a Városházán. Amikor pedig nem a csonka

Népdaléneklő verseny zsűrijében

Szabó Márta unokahúgokkal...

házában találkoztunk, akkor Csíksomlyón a nyeregben, a moldvai csángók szektorában köszöntöttük egymást...

Nemcsak druszák voltunk, s kollégák a magyar örökség ápolásában, mentésében, hanem testvéri érzülettel viseltettünk egymás iránt, és még állami kitüntetésünket (Magyar Érdemkereszt) is azonos évben kaptuk, amit János részére Csíkszeredán, a főkonzulátuson, én pedig a Pesti Vigadóban vehettem át. Jellemző rá és a moldvai csángók közösségéért érzett felelősség és tenni vágyás mondatra vele azt is, hogy a pénzjutalommal nem járó személyét érintő elismerés helyett jobban örült volna, ha egyesülete részesül valamilyen mértékű anyagi támogatásban...

De mi lesz ezek után Antal Vajda János Főnix Hagyományőrző Egyesületével? Több mint kívánatos lenne, hogy amint a mitológiából ismert Főnix újjászületik, feltámad, az árván maradt énekesek, táncosok minél előbb találják meg új vezetőjüket Forrófalván!

Temetek az én temetőmbe, ha már temetnem muszáj...

Arra a szent helyre, ahol a forrófalvi születésű minorita szerzetes Petrás Incze János, Domokos Pál Péter, a csángók apostola, valamint Sütő András, az anyanyelv erdélyi „szabadságharcosa” már átköltöztek...

Drága Barátom, Bácsi János Testvérem! Boldog nyugalmat és örök emléket Neked!

Dombóvári János

Főnix hagyományőrzői a Városháza dísztermében és a Magyar Nyelv Múzeumában Széphalmon

